

Wanneer de Rozen, Weer in Bloei Staan

Zijn oudjes stonden aan de kade
Toen hij het zeegat uit zou gaan
Hij wuifde vrolijk aan de reling
Maar in zijn stem klonk toch een traan.

Refrein 1: Wanneer de rozen weer in bloei staan
Dan brengt een schip een zeeman thuis
Die steeds opnieuw weer zal verlangen
Naar het kleine dorp en het eigen kleine huis.

Er kwamen toen de winterstormen
Zijn schip zonk roemloos in de zee
Voorgoed voorbij was zijn belofte
Die hij gedaan had aan de ree.

Refrein 2: Wanneer de rozen weer in bloei staan
Dan staan twee oudjes aan de ree.
Ze turen naar de wijde verte.
De eindeloze, wrede, wrede zee.